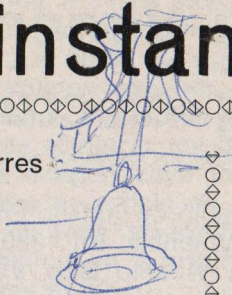

Voldria en este instant

Voldria en este instant en que recorres
el tros del barri meu d'infancia alegre,
poder ser com campana que convida
a plàcits despertars de goig i festes.
Voldria ser com brisa que entra franca
i tibia d'horta i mar per les finestres,
per dur-te des del fons del meu silenci
remors d'albades dolces, d'amor plenes.
Voldria ser coloma missagera
obrint per tot arreu ales llaugeres,
portant-te la noticia de que els homens
es miren com germans, i en tot s'entenen.
Voldria ser sospir, bes i caricia,
canço d'aigua que corre per les sequies,
rialla plaentera d'infant tendre
que mira a l'horizont sense problemes.
Mes saps que no puc ser canço i rialla
quan note dins del pit rencors que ofeguen;
no puc ser bes, sospir, caricia amable,
quan mans, llavis i alé note que em cremen.
No puc obrir les ales en vol ràpid
portant missages blancs d'ànimes netes,
quan tinc els peus i el cos d'home-materia
lligats per fils terrals forts com cadenes.
Ni almenys puc ser albada en nit tranquila
brodant en l'infinit sublimes poemes,
ni brisa que refresque, quan em note
el foc de la maldat dins de les venes.
Tampoc puc ser campana que volteja
pregons d'amor i pau sense fronteres,
en este instant, Mareta, que recorres
els meus carrers d'infancia que Tu alegres.
Només puc ser un home que et contempla
sabent que no es allo que Tu volgueses,
i sent un gran consol quan torna a casa
portant viva ta image en les ninetes...

JOSEP MELIA CASTELLO

1986

FESTES de la ROSQUILLETA

en honor de
**NOSTRA SENYORA
DELS DESAMPARATS**

SANTA MONICA
València, 1986

75 ANIVERSARI 1911-1986